

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6Er/1744/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614208134
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marcela Vencuríková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614208134.4

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš vo veci exekúcie oprávnených mal. 1./ F.A. U., A.. XX. XX. XXXX, X./ D. U., A.. X. X. XXXX, bytom ako zákonná zástupkyňa, matka O. U., A.. XX. X. XXXX, W. L. XX, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, proti povinnému Q. U., A.. XX. XX. XXXX, W. W. XXX, pre vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť zameškané výživné vo výške 100,00 eur na mal 1./ za obdobie od 1. 9. 2014 do 30. 9. 2014 a bežné výživné vo výške 100,00 eur mesačne od 1. 10. 2014; zameškané výživné vo výške 80,00 eur na mal 2./ za obdobie od 1. 9. 2014 do 30. 9. 2014 a bežné výživné vo výške 80,00 eur mesačne od 1. 10. 2014, vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Šutliakom, so sídlom Exekútorského úradu M. M. Hodžu 28, Liptovský Mikuláš, pod sp. zn. EX 304/2014, takto

rozhodol:

Exekúcia je neprípustná.

Exekúcia sa zastavuje.

Povinnému sa ukladá zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 44,87 eura do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Súdny exekútor je povinný vrátiť Okresnému súdu Liptovský Mikuláš preddavok na odmenu a náhradu hotových výdavkov vo výške 100,00 eura na číslo účtu XXXX XXX XXX/XXXX, VS: 3042014.

odôvodnenie:

Pred súdnym exekútorom JUDr. Miroslavom Šutliakom sa dňa 18. 9. 2014 začalo exekučné konanie pod sp. zn. EX 304/2014 na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť zameškané výživné vo výške 100,00 eur na mal 1./ za obdobie od 1. 9. 2014 do 30. 9. 2014 a bežné výživné vo výške 100,00 eur mesačne od 1. 10. 2014; zameškané výživné vo výške 80,00 eur na mal 2./ za obdobie od 1. 9. 2014 do 30. 9. 2014 a bežné výživné vo výške 80,00 eur mesačne od 1. 10. 2014, priznanej vykonateľným rozhodnutím Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 5P/12/2014 zo dňa 3. 7. 2014. Súdny exekútor začal vykonávať exekúciu na základe poverenia č. 5505 059791 zo dňa 29. 9. 2014, ktoré vydal Okresný súd Liptovský Mikuláš na vymożenie uloženej povinnosti zaplatiť zameškané výživné vo výške 100,00 eur na mal 1./ za obdobie od 1. 9. 2014 do 30. 9. 2014 a bežné výživné vo výške 100,00 eur mesačne od 1. 10. 2014; zameškané výživné vo výške 80,00 eur na mal 2./ za obdobie od 1. 9. 2014 do 30. 9. 2014 a bežné výživné vo výške 80,00 eur mesačne od 1. 10. 2014 a trovy exekúcie.

Dňa 16. 10. 2014 súdny exekútor predložil súdu námietky povinného proti exekúcii a proti trovám exekúcie. Povinný vo včas podaných námietkach uviedol, že nikdy nespochybnil platiť výživné na svoje deti. Po rozsudku bol svojou právnou zástupkyňou informovaný, že výživné má zaplatiť dňom 15. 10. 2014. S rozsudkom súhlasil a neodvolal sa proti nemu. Dňa 13. 10. 2015 bolo výživné poukázané poštovou poukážkou. Výživné od 1. 9. 2014 do 30. 9. 2014 bolo uhradené v priebehu súdneho konania do vlastných rúk matky detí. Záverom namietal aj trovy exekúcie.

Exekúcia sa vykonáva na základe návrhu zákonnej zástupkyne maloletých oprávnených zo dňa 18. 9. 2014. Matka oprávnených žiadala, aby súdny exekútor vymohol zameškané výživné vo výške 100,00 eur na mal 1./ za obdobie k 30. 9. 2014 a bežné výživné vo výške 100,00 eur mesačne od 1. 10. 2014; zameškané výživné vo výške 80,00 eur na mal 2./ k 30. 9. 2014 a bežné výživné vo výške 80,00 eur mesačne od 1. 10. 2014.

Exekučným titulom je rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č. k. 5P/12/2014- 252 zo dňa 3. 7. 2014, ktorým súd okrem iného zaviazal odporcu prispievať na výživu oprávnenej mal 1./ sumou 100,-eur mesačne a na výživu oprávneného mal. 2/ 80,-eur mesačne, vždy do 15 dňa toho ktorého kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky detí, počnúc právoplatnosťou výroku súdu o rozvode manželstva účastníkov.

Zákonná zástupkyňa maloletých oprávnených v písomnom vyjadrení zo dňa 10. 11. 2014 uviedla, že pohľadávka povinného z titulu výživného, ktorá jej mala byť uhradená do 15 dňa 9 mesiaca jej bola uhradená poštovou poukážkou k 13. 10. 2014 za obdobie september / október v sume 360,-eur. Keďže povinný nereagoval na jej výzvy a vyhrážal sa, že výživné platiť nebude, podala návrh na vykonanie exekúcie.

Podaním doručenom súdu dňa 24. 3. 2015 povinný preukázal, že poštovým poukazom zo dňa 13. 10. 2014 zaplatil zameškané výživné vo výške po 180,-eur (100,-eur na oprávnenú 1. a 80,- eur na oprávneného 2./) a tiež 13. 10. 2014 ďalšie výživné spolu vo výške 180,-eur (za 10/2014). Výpismi z banky zo dňa 14. 11. 2014, 15. 12. 2014, 15. 1. 2015, 13. 2. 2015 a 13. 3. 2015 preukázal, že si plní v plnom rozsahu svoju vyživovaciu povinnosť. Uvedené potvrdila aj matka oprávnených v podaní doručenom súdu dňa 23. 3. 2015.

Podľa § 58 ods. 1 Exekučného poriadku, exekúciu súd zastaví na návrh alebo aj bez návrhu.

Podľa § 57 ods. 1 písm. g) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

Podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia súd preskúmal, či v predmetnej veci nie je dôvod na zastavenie exekúcie.

Keďže zameškané výživné povinný uhradil a k marcu 2015 plnil svoju vyživovaciu povinnosť, ďalšie vykonávanie exekúcie by nebolo spravodlivé, pretože sa v exekúcii vymáha už iba bežné výživné. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že povinný výživné uhrádzal, a aj návrh na vykonanie exekúcie bol podaný pre omeškanie len s jednou splátkou výživného. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať, a túto zastavil. Súd v danom prípade nemal preukázané, že by povinný svojim správaním ignoroval jeho vyživovaciu povinnosť spočívajúcu v pravidelnom platení výživného. Exekúcia je dôvodná, ak povinný dobrovoľne, riadne a včas neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie. Súčasťou exekútorského spisu je na č. l. 14 úradný záznam zo dňa 17. 3. 2015, kde matka maloletých uvádza, že povinný platí výživné na účet a pravidelne.

Napriek týmto záverom sa exekúcia voči povinnému začala oprávnene, keďže do 15. 9. 2014 neuhradil prvé výživné po právoplatnosti rozsudku o rozvode. Uvedené bude podstatné pre rozhodnutie o tom, kto platí trovy exekúcie.

Podľa § 196 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, 17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, náklady podľa § 196 uhrádza povinný.

Podľa § 200 ods. 5 Exekučného poriadku, ak súd rozhodne o zastavení exekúcie, rozhodne aj o tom, kto a v akej výške platí trovy exekúcie.

Súdny exekútor si uplatnil trovy exekúcie vo výške 148,69 eura.

Pretože sa exekúcia začala dôvodne, súd uložil povinnému nahradiť súdnemu exekútorovi vzniknuté trovy exekúcie. Povinný podal aj námietky proti trovám exekúcie, o týchto však už súd osobitne nerozhodoval, nakoľko náhradu trov exekúcie upravil v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie

Podľa § 14 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

V súlade s ust. § 14 ods. 1 vyhlášky súd priznal súdnemu exekútorovi odmenu v minimálnej výške 33,19 eura, zvýšenú o 20 % DPH, t. j. čo predstavuje 39,83 eura. Súd exekútorovi nepriznal ním uplatnenú hodinovú odmenu za 3 hodiny výkonu exekučnej činnosti, nakoľko s účinnosťou od 1. 5. 2008 sa úkony exekučnej činnosti odmeňujú podľa § 14 ods. 1 a 2 citovanej vyhlášky, teda odmenou v minimálnej výške, príp. podľa § 14 ods. 2 vyhlášky paušálnou sumou za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti ktorý je 3,32 eura. Súdnemu exekútorovi súd tiež nepriznal odmenu vo výške 20 % z vymoženej pohľadávky, uplatnenú v sume 72,-eur. Tu súd poukazuje na skutočnosť, že za pohľadávkou vymoženou súdnym exekútorom sa rozumie vymoženie prostredníctvom úkonov exekučnej činnosti (§ 67 a nasl. Exekučného poriadku). V danom prípade povinný vymáhanú pohľadávku platil dobrovoľne. Súčasne je potrebné poukázať na skutočnosť, že súdny exekútor si uplatní buď priznanie odmeny v minimálnej výške (§ 14 vyhlášky - odmena pri vylúčení súdneho exekútora z vykonávania exekúcie a pri zastavení exekúcie) alebo z vymoženej pohľadávky (§ 4 vyhlášky). Uplatnenie trov oboma spôsobmi nemá zákonnú oporu.

V súlade s ustanovením § 22 vyhlášky bola súdnemu exekútorovi popri odmene za exekučnú činnosť priznaná aj náhrada hotových výdavkov - poštovného (za tri doporučené zásielky do vlastných rúk zasielané v roku 2014) vo výške 4,20 eura plus DPH, spolu 5,04 eura. Iné poštovne nie je preukázané v predloženom exekútorskom spise. Ostatné písomnosti nachádzajúce sa v exekútorskom spise boli doručované osobne exekútorom, za čo mu nepatrí náhrada poštovného.

Celkom súd priznal súdnemu exekútorovi náhradu vzniknutých trov vo výške 44,87 eura. Tieto trovy je povinný zaplatiť súdnemu exekútorovi JUDr. Miroslavovi Šutliakovi povinný.

Súdny exekútor spolu so žiadosťou o udelenie poverenia požiadal o priznanie preddavku na odmenu a náhradu hotových výdavkov, ktorý mu bol vyplatený dňa 19. 12. 2014. Nakoľko súd rozhodol o zastavení exekúcie a uložil povinnému zaplatiť súdnemu exekútorovi priznané trovy, exekútor je povinný vrátiť tunajšiemu súdu preddavok vo výške 100,00 eur, a to na číslo účtu XXXX XXX XXX/XXXX, VS: 3042014.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v 4 vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p., rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 374 ods. 4 O. s. p., proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakať, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa; ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakaťa, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.